

DĖL VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO PATAISŲ, SUSIJUSIŲ SU AUDIOVIZUALINĖS ŽINIASKLAIDOS PASLAUGŲ DIREKTYVOS PERKĖLIMU

Lietuvos verslo konfederacija (toliau – LVK), didžiausia paslaugų, prekybos ir aukštųjų technologijų įmones vienijanti verslo organizacija Lietuvoje, teikia pastabas ir pasiūlymus šiuo metu Lietuvos Respublikos Vyriausybėje svarstomam *Lietuvos Respublikos visuomenės informavimo įstatymo Nr. I-1418 2, 19, 20, 22, 24, 25, 33, 34, 341, 37, 38, 39, 40, 401, 402, 403, 404, 43, 45, 47, 48 straipsnių pakeitimo, įstatymo papildymo 321 ir 402 straipsniais, 342 straipsnio pripažinimo netekusiu galios ir įstatymo trečiojo skirsnio pavadinimo pakeitimo įstatymo projektui* Nr. 20-5390(3) (toliau – Įstatymo projektas).

I. Dėl Europos kūrinių dalies televizijos programoje

Atkreipiame dėmesį, jog Įstatymo projekto 13 straipsniu keičiamo 37 straipsnio 5 dalyje, nustatančioje reikalavimus dėl Europos kūrinių dalies televizijos programoje, palyginti su ankstesne Įstatymo projekto versija, **nebeliko sąlygos – „kai tai įmanoma“**. Pagal šią nuostatą televizijoms visais atvejais taptų privaloma daugiau kaip pusę televizijos programos laiko, likusio atėmus žinių, sporto, žaidimų, reklamos, teleteksto ir teleparduotuvės laiką, skirti Europos kūriniams, ir ne mažiau nei 10 proc. – Europos kūriniams, sukurtiems nepriklausomų kūrėjų, ne anksčiau kaip per pastaruosius 5 metus. **Toks reikalavimas televizijoms ženkliai išaugintų veiklos kaštus ir nepagrįstai sugriežtintų Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyvos (toliau – AVMSD) nuostatas.**

AVMSD, kuri perkeliama Įstatymo projektu, nenumato Europos kūrinių dalies privalomumo, o tik bendrą skatinimą televizijos žiūrovams rodyti Europos kūrėjų darbus. 16 bei 17 AVMSD straipsniuose įtvirtinta, kad tiek Europos kūrinių, tiek nepriklausomų Europos kūrėjų kūrinių dalis televizijos programose turi būti pasiekta **tik jei tai „yra galima/įmanoma“**. Ką televizijos ir įgyvendina, pagal turimas galimybes.

Tad siūlome 13 straipsniu keičiamo 37 straipsnio 5 dalį formuluoti taip:

„5. Televizijos programų transliuotojai daugiau kaip pusę televizijos programos laiko, kuris lieka atėmus laiką, skirtą žinių, sporto, žaidimų, reklamos programoms, teleteksto paslaugoms ir teleparduotuvei, kai tai įmanoma, turi skirti Europos kūriniams ir ne mažiau kaip 10 procentų televizijos programos laiko, kuris lieka atėmus laiką, skirtą žinių, sporto, žaidimų, reklamos programoms, teleteksto paslaugoms ir teleparduotuvei, kai tai įmanoma, turi skirti Europos kūriniams, sukurtiems nepriklausomų kūrėjų ne anksčiau kaip per pastaruosius 5 metus. Šios dalies reikalavimai netaikomi vietinėms televizijos programoms.

II. Dėl draudžiamos reklamos sąrašo

Įstatymo projekto 15 straipsniu keičiamo 39 straipsnio 2 dalies 10 ir 11 punktais į visuomenės informavimo priemonėse draudžiamos reklamos bei komercinių audiovizualinių pranešimų sąrašą įtraukiamos nuostatos, susijusios su azartinių lošimų bei loterijų reklama.

Norime atkreipti dėmesį, jog Lietuvos Respublikos loterijų įstatymas nenumato bendro loterijų reklamos draudimo, draudžiama tik nepilnamečiams skirta loterijų reklama (Įstatymo 28 straipsnis, 8 dalis). Lietuvos Respublikos azartinių lošimų įstatymo atveju, reklamos draudimas taip pat nėra absoliutus – išimtyms galioja lošimo bendrovių pavadinimams, prekių ženklams, organizuojamų lošimų rūšims.

Siekiant teisinio aiškumo bei suderinamumo tarp Visuomenės informavimo įstatymo bei minėtųjų specialiųjų įstatymų, siūlome 39 straipsnio 2 dalies 10 ir 11 punktus formuluoti taip:

„10) azartiniai lošimai reklamuojami pažeidžiant Lietuvos Respublikos azartinių lošimų įstatyme nustatytą jų reklamos tvarką;

11) loterijos reklamuojamos pažeidžiant Lietuvos Respublikos loterijų įstatyme nustatytą jų reklamos tvarką;“

Dėkojame už bendradarbiavimą ir tikimės, kad koreguojant Įstatymo projektą bus atsižvelgta į šias LVK pastabas.

Pagarbiai

Generalinė direktorė

Ineta Rizgelė

Originalas nebus siunčiamas

Gintarė Boreikytė, el.p.: gintare@lvk.lt, tel. 8 5 212 1111